

Udkast

Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om børns forsørgelse

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 23¹ i lov nr. 200 af 18. maj 1960 om børns retsstilling, jf. § 7, nr. 4, i lov nr. 446 af 9. juni 2004 om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love (Regelforenkling på det familieretlige område m.v.), § 9² i lov nr. 209 af 5. april 1989 om ændring af ægteskabsloven m.v. (Separations- og skilsmissebetingelser m.v.), § 24, stk. 3,³ i lov nr. 389 af 14. juni 1995 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ændringer som følge af værgemålsloven), § 38⁴ i børneloven, jf. lov nr. 460 af 7. juni 2001, § 12, stk. 2,⁵ i lov nr. 446 af 9. juni 2004 om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love (Regelforenkling på det familieretlige område m.v.), § 6, stk. 2,⁶ i lov nr. 349 af 5. maj 2009 om ændring af lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabets retsvirkninger, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forældreansvarsloven (Terminaladgang til økonomiske oplysninger, klagefrist m.v.), § 27, stk. 4,⁷ lov nr. 647 af 12. juni 2013 om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love som følge af ændret organisering af statsforvaltningerne (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område), § 10, stk. 2,⁸ i lov nr. 652 af 12. juni 2013 om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love (Medmoderskab m.v.), § 8, stk. 3,⁹ i lov nr. 1313 af 27. november 2013 om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning m.v., vævsloven, børneloven, lov om børns forsørgelse og retsplejeloven (Assisteret reproduktion som terminologi, dispensationsmulighed vedrørende opbevaringstid for æg, samtykke til behandling samt udvidelse af kredsen af ansvarlige for indberetning af alvorlige uønskede hændelser og bivirkninger i form af genetisk sygdom m.v.), § 17, stk. 3,¹⁰ i lov nr. 552 af 2. juni 2014 om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, meddelelser, anmodninger og erklæringer til offentlige myndigheder (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening, for så vidt angår ansøgning om byggetilladelse, ansøgning om forældremyndighed, barnets bopæl, samvær m.v., anmodning om separation og skilsmisse, ansøgning om børne- og ægtefællebidrag, ansøgning om lån til beboerindskud, ansøgning om parkeringslicens og anmodning om attestationer efter lov om Det Centrale Personregister m.v.), § 3¹¹ i lov nr. 575 af 10. juni 2014 om ændring af lov om børns forsørgelse (Regelforenklinger og effektiviseringer på børnebidragsområdet), § 14, stk. 3,¹² i lov nr. 1741 af 22. december 2015 om ændring af forskellige lovbestemmelser om klageadgang og kompetence m.v. på det familieretlige område (Ankestyrelsen som familieretlig klagemyndighed m.v.) og § 44, stk. 4,¹³ i lov nr. 1711 af 27. december 2018 om ændring af forældreansvarsloven, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love (Ændringer som følge af lov om Familieretshuset og skærpet fokus på beskyttelsen af barnet i sager efter forældreansvarsloven) bestemmes, at lov om børns forsørgelse skal gælde for Grønland i følgende affattelse:

Kapitel 1

(Sættes ikke i kraft for Grønland)

Kapitel 2

Barnets forsørgelse

§ 13. Forældrene er hver for sig forpligtet til at forsørge barnet. Barnet skal forsørges, opdrages og uddannes under hensyn til forældrenes livsvilkår og barnets bedste.

Stk. 2. Opfylder en af forældrene ikke forsørgelsespligten over for barnet, kan Rigsombudsmanden pålægge den pågældende forælder at udrede bidrag til barnets underhold.

§ 14. Bidraget fastsættes under hensyn til barnets bedste og udgør normalbidraget, jf. den grønlandske lovgivning herom, jf. dog 2-4. pkt. Bidraget kan fastsættes højere end normalbidraget under hensyn til indkomstforholdene hos den forælder, som efter § 13, stk. 2, skal betale bidrag til barnet. Bor barnet i et land, hvor leveomkostningerne er væsentlig lavere end i Grønland, kan bidraget undtagelsesvis fastsættes lavere end normalbidraget. Er barnet avlet ved en ved dom fastslået kønsfrihedsforbrydelse, skal faderens bidrag ansættes således, at det dækker samtlige udgifter ved barnets underhold.

Stk. 2. Bidragspligten ophører ved barnets fyldte 18. år. Bidragspligten ophører endvidere, når barnet indgår ægteskab, medmindre Rigsombudsmanden bestemmer andet.

Stk. 3. Bidrag til undervisning eller uddannelse kan dog pålægges indtil barnets fyldte 24. år. Bidraget fastsættes efter stk. 1 og under hensyn til barnets indkomstforhold.

Stk. 4. Bidraget erlægges månedsvi forud. Barnets bortadoption eller død medfører ikke fritagelse for nogen del af bidraget for den pågældende bidragsperiode.

§ 15. Særligt bidrag kan pålægges i anledning af omkostninger ved barnets konfirmation eller, hvis barnet ikke skal konfirmeres, ved at barnet når konfirmationsalderen, ved barnets sygdom og begravelse eller i anden særlig anledning.

Stk. 2. Ansøgning om fastsættelse af bidrag efter stk. 1 i anledning af omkostninger ved barnets konfirmation kan tidligst indgives til Rigsombudsmanden 3 måneder før og senest 1 dag før dagen for barnets konfirmation. Ansøgning om fastsættelse af bidrag efter stk. 1 i anledning af omkostninger, ved at barnet når konfirmationsalderen, kan indgives fra den dag, hvor barnet fylder 13 år, til den dag, hvor barnet fylder 15 år.

Stk. 3. Rigsombudsmanden afviser en ansøgning som nævnt i stk. 2, hvis ansøgningen indgives på andre tidspunkter end efter stk. 2.

Stk. 4. Bidrag efter stk. 1 i anledning af omkostninger ved barnets sygdom og begravelse eller i anden særlig anledning kan kun fastsættes, såfremt begæring fremsættes for Rigsombudsmanden inden 3 måneder efter udgiftens afholdelse, medmindre der godtgøres at foreligge rimelig grund for overskridelse af fristen.

§ 16. Rigsombudsmanden kan til enhver tid efter ansøgning ændre et bidrag.

§ 17. Aftaler om bidrag til barnet er ikke til hinder for, at der træffes anden afgørelse af Rigsombudsmanden, såfremt aftalen skønnes åbenbart ubillig, eller når forholdene væsentligt har forandret sig, eller aftalen strider mod barnets bedste.

§ 18. Bidrag i henhold til nærværende kapitel tilkommer barnet.

Stk. 2. Retten til at kræve bidrag fastsat og til at indkræve bidraget har den, der afholder udgifterne ved barnets forsørgelse, såfremt den pågældende har eller ved forældremyndighedens ophør havde forældremyndigheden over barnet eller lovligt har barnet i pleje. I det omfang det offentlige afholder udgifter til barnets forsørgelse, tilkommer retten den pågældende offentlige myndighed eller institution.

Kapitel 3

Bidrag til udgifterne ved fødslen m.v.

§ 19. Rigsombudsmanden kan pålægge faderen eller medmoderen at udrede bidrag til udgifterne ved fødslen og ved barnets navngivning, herunder ved dåb, og til moderens underhold 2 måneder før og 1 måned efter fødslen. Under særlige omstændigheder, navnlig i tilfælde af moderens sygdom forårsaget ved svangerskabet eller fødslen, kan bidrag pålægges for indtil 4 måneder før og 9 måneder efter fødslen. Bidraget kan pålægges, uanset at barnet er dødfødt.

Stk. 2. Endvidere kan Rigsombudsmanden pålægge den, der har eller kan have besvangret en kvinde, eller den, der har givet samtykke til, at en kvinde er behandlet med assisteret reproduktion eller lignende

behandling, hvis barnet må antages at være blevet til ved denne behandling, jf. §§ 27 eller 27 a i børneloven som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, at udrede bidrag til de ved en abort forvoldte særlige udgifter.

Stk. 3. Bidrag efter denne paragrafs stk. 1 forfalder, hvis barnet er født, straks ved bidragsfastsættelsen og ellers til de af Rigsombudsmanden nærmere bestemte tidspunkter. Bidrag efter stk. 2 forfalder straks.

Stk. 4. Bidrag i henhold til nærværende kapitel tilkommer moderen eller den offentlige myndighed eller institution, der har afholdt de pågældende udgifter.

Kapitel 4

Forskellige bestemmelser

§ 19 a. Ansøgning om fastsættelse eller ændring af bidrag efter denne anordning skal indgives til Rigsombudsmanden ved anvendelse af den digitale løsning, som Rigsombudsmanden stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Rigsombudsmanden, jf. dog stk. 2 og 3. Dette gælder dog ikke anmodninger, der indgives af en offentlig myndighed.

Stk. 2. Hvis Rigsombudsmanden finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Rigsombudsmanden tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Rigsombudsmanden bestemmer, hvordan en ansøgning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Rigsombudsmanden kan helt ekstraordinært ud over i de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Rigsombudsmanden ved at modtage ansøgningen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Rigsombudsmanden.

§ 20. Rigsombudsmanden og social- og ældreministeren kan til brug for behandlingen af sager om fastsættelse og ændring af et bidrag efter denne anordning anmode en part om oplysninger om vedkommendes egne forhold. Hvis parten undlader at give Rigsombudsmanden eller social- og ældreministeren oplysninger, der er nævnt i 1. pkt., kan der træffes afgørelse på det foreliggende grundlag.

§ 21. Rigsombudsmandens afgørelser efter denne anordning kan påklages til social- og ældreministeren.

Stk. 2. Klage skal indgives, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Social- og ældreministeren kan i særlige tilfælde behandle en klage, selv om klagen er indgivet efter udløb af fristen i 1. pkt.

Stk. 3. Social- og ældreministeren kan fastsætte regler om klagers behandling og om behandling af sager om børnebidrag, herunder om ansøgningsfrister og begyndelses- og ændringstidspunkter.

§ 22. Anordningen træder i kraft den [dato].

Stk. 2. Anordningen finder ikke anvendelse for ansøgninger om fastsættelse eller ændring af børnebidrag, der er indgivet før anordningens ikrafttræden og heller ikke for sager om børnebidrag, hvor en mand er anset som bidragspligtig efter den tidligere bestemmelse i § 6, stk. 2, i lov nr. 197 af 16. juni 1962 for Grønland om børns retsstilling. For ansøgninger og sager efter 1. og 2. pkt. finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 22 a. Regeringen kan indgå overenskomst med andre stater om forholdet mellem dansk og fremmed rets regler om børnebidrag. Overenskomsten finder anvendelse i Grønland efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Social- og ældreministeren kan endvidere fastsætte regler om forholdet mellem danske og andre nordiske landes regler om børnebidrag.

§ 23. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 24. Anordningen finder ikke anvendelse for ansøgninger, der er indgivet inden anordningens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 25. Forskrifter udstedt i medfør af lov om børns forsørgelse gælder ikke for Grønland.

¹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

² Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.«

³ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 4-13 og 17-20 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.«

⁴ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.«

⁵ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 1-3 og 5-8 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

⁶ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.«

⁷ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Lovens §§ 18-20 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

⁸ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Lovens §§ 1-4 og 7 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

⁹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 3 og 4 og § 6, nr. 1 og 3, kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

¹⁰ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 5-9 og 15 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

¹¹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

¹² Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 1-4, 7, 8 og 11 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

¹³ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »§§ 1-4, 6-12, 17-20, 27 og 39 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«